

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਚੇਲਾ ਬਾਬਾ ਇੰਦਰ ਦਾਸ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 892-2004 ਦਾ ਡੀ.ਬੀ

17 ਅਗਸਤ, 2006

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐਸ. 376 - 9 ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ - ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ - ਐਸਐਮਓ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਭਗ 69 ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੂਗਰ ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰੀ ਆਰਟਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ - ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ - ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਡੇਰੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ-ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਕ ਝੂਠਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਧਾਂ-ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

(ਪਾਰਾ 22 ਅਤੇ 23)

ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਐਫਆਰਆਈ, ਸੀ ਗੌਤਮ ਆਈਦੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਕੀਲ, / ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐੱਸ ਐੱਸ. ਰੰਧਾਵਾ, 5 ਸੀਨੀਅਰ) ਡੀਏਜੀ³ ਪੰਜਾਬ

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਚੇਲਾ ਬਾਬਾ ਇੰਦਰ ਦਾਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 5,000 ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅੱਗੇ 2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਐਲ.

(2) ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਆਈ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਚੋਹਣਕੇ ਖੁਰਦ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇ ਲੜਕੇ ਸੁਖਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਮਰ 11 ਸਾਲ ਸੀ। ਲਖਬੀਰ ਕੌਰ ਉਰਫ ਲੱਖੀ ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਲਗਭਗ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਲਛਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਖਬੀਰ ਕੌਰ ਉਰਫ ਲੱਖੀ ਉਮਰ 8/9 ਸਾਲ : ਕਰੀਬ 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਇੰਦਰ ਦਾਸ ਤਪਾ ਵਿਖੇ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਵਾਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਰੀਬ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ। ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਠਿੰਡਾ-ਬਰਨਾਲਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕੋਠੀ ਬਣਵਾਈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨੇ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਲੱਖੀ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਏਗਾ। ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਤ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੱਖੀ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਰੀਬ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਲੱਖੀ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਮੁਨੀ ਦਾਸ ਜੋ ਕਿ ਚੌਬਾਰੇ (ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਕਮਰੇ) ਵਿਚ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਸੌਂ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਸਤਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੁਲਵਾਰ ਲਾਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦਾ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ 'ਚ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਡਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਲੱਖੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਪਿੰਡ ਮੌੜ ਮਕਸੂਦਾਂ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਇਆ।

ਘਰ ਵਿਚ ਲੱਖੀ। ਅਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਗੜਦੀ ਦੇਖ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣੇ ਜਾ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਪਾ ਦੇ ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਮੁਨੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਲੱਖੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜ਼ਬਰ ਜਨਾਹ ਕੀਤਾ।

(3) ਡੀਡੀਆਰ ਨੰਬਰ 16, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਕਸ. PB, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 6.40 ਵਜੇ ਏ.ਸੀ.ਜੇ.ਐਮ

(4) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਲਖਵਿੰਦਰ ਕੌਰ PW-1, ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ PW-2, ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ PW-3, ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ PW-4, ਦੇਵ ਰਾਜ PW-5, ਡਾ. ਆਸਾ

Mahant Sewa Dass Chela Baba Inder Dass v. State of 620
Punjab (Mehtab S. Gill, J.)

ਗੁਪਤਾ PW-6, ਡਾ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ PW-7, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ PW-8, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ PW-9, ਸ਼ਿਮਲਾ ਮਿੱਤਲ PW-10 ਅਤੇ ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ PW-11।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਦੇਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਆਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ PW-6 ਜਿਸ ਨੇ 27 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈਮਨ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ। ਯੋਨੀ ਦੇ ਫੰਬੋ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕੱਚ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਫ., ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਯੋਨੀ ਨਹਿਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੂਸ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਲਾਜ ਦੇ ਕੋਈ ਸਕੋਰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ। MLR Ex.PF ਤਿਆਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਏ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੇ ਪੀ.ਜੀ.

(6) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਡਾ: ਸੰਜੀਵ ਜਿੰਦਲ ਅਤੇ ਡਾ: ਅਮਿਤਾ ਗੋਇਲ ਨਾਲ 20 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਠੀਕ ਹੋਏ ਹੰਝੂ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-11 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਰੋਨਰੀ ਆਰਟਰੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸ਼ੂਗਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ. ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੀ ਪੀਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਵੈਬ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(8) ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਹਿਲਾ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ 7 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਵਗਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਕਦੇ ਵੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ

ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ līTie ਬਿਆਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਪੂਛ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੌ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੌ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਨੌ ਵਿਅਕਤੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ।

(9) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਘਟਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰੋਲਾ ਨਾ ਪਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਨੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

(11) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 72 ਸਾਲ ਦਾ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੂਗਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰੀ ਆਰਟਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਡਾ: ਅਮਿਤਾ ਬੱਤਰਾ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੂਗਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ, ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਕਾ ਡੀ 1 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜੱਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

(13) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 7 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਭਾਵ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਠੋਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ 9 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸੀ, ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

(14) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(15) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਦੀ ਤਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਰੀਬ 8/9 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ

Mahant Sewa Dass Chela Baba Inder Dass v. State of 622
Punjab (Mehtab S. Gill, J.)

ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 6/7 ਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 164 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਬਰਨਾਲਾ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ. ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ. ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤਪਾ ਮੰਡੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਨੌਂ

ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੀਏ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹੀ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਹ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਬਰਨਾਲਾ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮੁਨੀ ਦਾਸ ਇੱਕੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਕਮਰੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਡੇਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਤ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੇਟਦੇ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪੂਜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਪੀਏ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਮੁਨੀ ਦਾਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕੋਰਟ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆਏ 9 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਵਾ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਏ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

(16) ਸੈਕਸ਼ਨ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਪੀਏ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਨੌਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਸਾਇਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਾਂ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਪਾ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ 8 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀਰਜ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪਤਲਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪੀਸ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਨਾਲ ਦਾਗ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਆਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਬੂ, ਵੇਦ ਉਰਫ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਗਦੇਵ

ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੁੱਠਣ ਵੀ ਸਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੌਣ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਹਨ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਪਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਪਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਅੱਗੇ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਸਹਿਮਤ/ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੀ।

(17) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਭਾਵ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਜ ਸੀ ਜੋ ਸਾਧਾਂ-ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। . FIR ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਸਕਰਣ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਡਾਕਟਰ ਯਾਨੀ ਡਾਕਟਰ ਆਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਆਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(18) ਹੁਣ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਖ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਾ: ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ PW-6 ਨੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਵਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਬਿੰਦਰ ਕੌਰ PW-2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੋਨੀ ਸਵਾਬ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਫ., ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਲੱਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਇੱਕ ਸਟਾਫ ਨਰਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਸ IV ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸੱਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਖੁਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਘਬਰਾਹਟ 'ਤੇ ਗਠਨ. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਯੋਨੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਛੇਤੀ ਇਲਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਲੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ

Mahant Sewa Dass Chela Baba Inder Dass v. State of 624
Punjab (Mehtab S. Gill, J.)

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਦੇ ਸੁਕਰਾਣੂ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਨੀ ਤੋਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੁਕਰਾਣੂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਡੀਕੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਪਣ ਸਮੇਂ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਐੱਫ., ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੇ ਪੀ.ਜੀ.

(19) ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਸੰਗਰੂਰ ਵੱਲੋਂ ਡਾ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7, ਡਾ: ਸੰਜੀਵ ਜਿੰਦਲ ਅਤੇ ਡਾ: ਅਮਿਤਾ ਗੋਇਲ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਬੇਆਰਏ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਕਟਰਸੋਟ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ 20 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 20 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਾ: ਆਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ.-6 ਨੇ 27 ਮਈ 2001 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡਾ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਠੀਕ ਹੋਏ ਹੁੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ 20 ਮਈ 2001 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਾ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਲੀਗਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਮਨ ਨੂੰ ਛੇਦਣਾ ਜਾਂ ਅੱਥਰੂ ਕਰਨਾ ਡਿਜੀਟਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਾ: ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡਾ. ਆਸ਼ਾ ਗੁਪਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐੱਫ., ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਕਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਵੀ.ਵੀ. ਪਿੱਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਐਂਡ ਟੋਕਸੀਕੋਲੋਜੀ 14 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟੈਕਸਟਬੁੱਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਨੀ ਦੇ ਧੋਣ ਵਿੱਚ ਅਖੰਡ ਸ਼ੁਕਾਣੂ 12 ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਕਾਣੂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਜਾਂਚਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਾਬ ਫਾਸਫੇਟ ਦਾ ਵਾਧਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਮਿਨਲ ਤਰਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਇਟਸ ਤੋਂ 36 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(21) 14 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਰੀ ਆਰਟਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ੂਗਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 70 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 69 ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਡਾ: ਅਮਿਤ ਬੱਤਰਾ ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਉਮਰ 70 ਸਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਊਰੋਪੈਥੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਪੁੰਸਕ ਹੈ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੂਗਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਅਲ ਅਕਾਊਂਟ ਘਟਣ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿਰੂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਡਾ. ਅਮਿਤ ਬੱਤਰਾ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੂਗਰ ਦਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(23) ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੰਤਾਂ-ਸੰਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(24) ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ